

W.A. MOZART NO.3 MİB MAJÖR K. 447 KORNO KONÇERTOSUNUN YORUMLANMASI ÜZERİNE BİR İNCELEME

Koray AY

Dr. Öğr. Üyesi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Devlet Konservatuvarı korayay@hotmail.com, ORCID: 0000-0003-0841-3232

Ay, Koray. "W.A. Mozart No.3 Mib Majör K. 447 Korno Konçertosunun Yorumlanması Üzerine Bir İnceleme". idil, 110 (2023 Ekim): s. 1732–1738. doi: 10.7816/idil-12-110-10

ÖZ

Bu çalışmada, Klasik dönemin önde gelen bestecilerinden Wolfgang Amadeus Mozart' ın "Mib majör No.3 K.447 Korno Konçertosu" müzikal ve icra yönünden incelenmiştir. Korno eğitiminde sıkça yer verilen ve aynı zamanda korno solistlerinin tercih ettiği bir eser olan No.3 K.447 Korno Konçertosu, stilistik özellikleri, form ve armonik yapısı, korno çalgısının ses rengini üst düzeyde gösteren yönleriyle korno repertuarının temel yapı taşlarından biri olarak görülebilir. Eserde yer alan teknik, biçimsel ve armonik özellikler müzikal analiz yöntemiyle tespit edilmiş, literatür taraması aracılığıyla ortaya çıkarılan sonuçlar yorumlanmıştır. Çalışmaya yönelik literatür taraması yapıldığında konuya ilişkin herhangi bir Türkçe çalışmanın olmadığı tespit edilmiş ve konçertonun partilerine ulaşılmış olup, sonrasında nitel araştırma yöntemi olan içerik analizi uygulanmıştır. Ortaya çıkan veriler kapsamında yorumculara yönelik görüş ve önerilere yer verilmiştir. Sonuç olarak yapılan çalışmada ortaya çıkan veriler doğrultusunda, Klasik Dönemin müzikal yapısını, Mozart' ın müzikal anlayışını ve özelliklerini, "Mib majör No.3 K.447 Korno Konçertosu" ile ilgili araştırma yapacak olan araştırmacılara, eser yorumunda eserin nasıl seslendirileceği, nasıl düşünülmesi gerektiği anlatılmış olup korno öğrencilerine ve korno eğitimcilerine bakış açısı sağlayacak ayrıntılı bir kaynak oluşturabileceği öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mozart, Klasik Dönem, Korno

Makale Bilgisi:

Geliş: 5 Eylül 2023

Düzeltilme: 19 Ekim 2023

Kabul: 23 Ekim 2023

Giriş

Müzik, ifade edilme tarzı ile yoruma açık bir sanat dalı olarak görülebilir. Ancak yoruma açık bir dile sahip olması belirli bir çerçevede yorumlanması gerçeğini değiştirmez. Her yorumcunun öznel dokunuşu ile besteci ve dönem özellikleri vardır. Müzikte yorumculuk konusu özellikle 18. yüzyılda önemli bir yöne doğru evrilmiştir. Bestelenen müziğin sadece besteci gözüyle değil aynı zamanda yorumcu bakış açısıyla da *nasıl* ve *ne şekilde* seslendirileceği birçok yönden tartışılır hale gelmiş, üzerinde düşünülmüştür. Her bestecinin müziğinde kendi karakteristik dili vardır ve yaşadığı dönem bu dili şekillendirmede bir parametredir. Dolayısıyla yorumcu olarak müzisyenler de yorumladıkları eserleri bu belirtilen parametreleri göz önünde bulundurarak seslendirirler ve esere müzikal ifade katarlar. Say' a göre (2005: 645), müzikte yorumculuk "Besteci tarafından notalarla ortaya konulan müziğin çalınması esnasında ona olan anlam ve ruh kazandırmak, bestecinin müzikal anlatım dilini ortaya çıkarmak, müzik eserinin aydınlatılması ve aslında esere can katmak" olarak nitelendirilmiştir. Müzik, evrenin oluşumu ile başlayıp insanlığı ile devam eden sonsuz bir anlatma sanatıdır. Yüzyıllar boyunca çeşitli evreler geçirerek farklı türlerin ortaya çıkması ile gelişimini devam ettirmiştir. Klasik batı müziği de bu türlerden birisidir. Klasik batı müziğinin kökeni antik Yunan kültürüne dayandırılmış Rönesans ile Avrupa'da saray müziği olarak gelişimine devam eden bir müzik türüdür. Zaman içerisinde farklı dönemler ile adlandırılır. Klasik dönem de bu dönemlerden birisidir.

"Orkestra ailesinin kurulduğu, senfonik yapıtların filizlendiği, piyanonun sesini duyurmaya başladığı, müzik yapısında dengenin, biçimin iyice sağlaştığı; sonatın, kuartetin yalın bir anlatımla geniş halk kitlelerine seslendiği ve her zaman geçerli olan müziğin bestelendiği çağdır. Belki müzikte Klasik Dönem yerine klasik stilden söz etmek daha doğru olacaktır" (İlyasoğlu, 1996: 50).

Klasik dönemde orkestraların gelişen kapasitesi ile konçerto formu da gelişime uğramıştır. (Feridunoğlu, 2005: 38). Konçerto, bir orkestra ile çalınan, genellikle 3 bölümden oluşan, yazılmış olduğu çalgının teknik becerisini gösteren ve tüm olanaklarını zorlayan, icra edecek sanatçının o çalgıda ustalaşmış olmasını gerektiren zorlayıcı eserlerdir. Bölümlerin çeşitli yerlerinde kadanslar vardır. Kadans, icracının teknik ve müzikalite becerisini gösteren solo olarak çalınan kısımlardır (Sözer, 1986: 402). Mozart da çeşitli çalgılar için konçertolar yazmış bir bestecidir. Korno da bu çalgılardan bir tanesidir. Mozart'ın korno için yazmış olduğu dört konçerto vardır. Bunlar; Re majör No.1 K.412, Mib majör No.2 K.417, Mib majör No.3 K.447 ve Mib majör No.4 K.495' dir. Yapılan bu araştırmada, "Mib majör No.3 K.447 Korno Konçertosu" adlı eseri incelenmiştir. Bu dört konçerto yaşamının son on yılına aittir.

Mozart'ın Müziğinin Karakteristik Özellikleri

Avusturyalı besteci W.A. Mozart 27 Ocak 1756 yılında Salzburg' da doğmuştur. Müzisyen bir aileye doğmuş olan Mozart'ın babası Leopold Mozart, Salzburg Başpiskoposluğu Saray Orkestrasında keman sanatçısı olmasının yanında keman için metot yazmış bir müzisyendi. Mozart'ın çok küçük yaşlarında yeteneğini keşfetmiş olan babası ona klavsen dersleri vermeye başladı. Oğluna zaman ayırmak yüzünden bestecilik çalışmalarını bırakmış kendini ona adamıştır (Say, 2005: 298). Döneminin üst düzey müzik yeteneği olduğu kabul edilen Mozart, absolut müzik kulağı ile de dikkat çekmiştir. Babası Leopold ile de konserler vermeye başlayan Mozart kendi gibi yetenekli olan piyanist ablası Marie Anna ile de konserler vermiş, Avrupa'daki birçok müzik kentini dolaşmışlardır. Döneminin en önemli müzik merkezleri olan Viyana, Fransa, İngiltere, Hollanda, İtalya gibi kentlerde konserler vermiş ve bu sayede farklı kültürlerle ve önemli kişilerle tanışma fırsatı yakalamıştır. Buna örnek olarak İngiltere gezisi sırasında Johann Christian Bach ile tanışıklığı gösterilebilir. Bach, Mozart'ın müziğini çok sevmiş ve ilgilenmiştir. Bu gezilerden sonra Salzburg'a dönen Mozart saray orgculuğu görevine getirilmiştir. Leopold Mozart'ın tüm bu gezileri organize etmekteki asıl amacı Amadeus Mozart'ın "harika çocuk" olarak tanınmasını ve önemli kişilerle tanışmasını sağlamaktır. Dolayısıyla gezilerin amacına ulaştığını söylemek mümkündür. Bunun yanı sıra şüphesiz farklı kültürler görmüş olmak bestecinin kendi müzik dilini etkilemiş ve yapıtlarına yansımıştır. Enstrümantal stilinde Joseph Haydn, Christian Bach gibi önemli Alman bestecilerin etkisinin görülmesinin yanı sıra İtalyan etkisi de büyük ölçüde görülmektedir. "Salzburg'da yazdığı: yirmiden fazla senfoninin içinde, senfoni formundaki ustalığını gösterdiği La Majör iki senfoni K (.114, 134) ve Fa Majör (K. 130) gibi eserlerdir. Ancak iki kez yaptığı: İtalya seyahatinin dönüşünde bestelediği Sol majör (K. 183) senfoni daha önemlidir"

(Basmacıoğlu, 2001: 17).

Bestecinin enstrümantal eserleri ve senfonilerine ek olarak operalarında da İtalyan stili etkilerini görmek mümkündür. İtalyan operası 18. Yüzyılda *Opera seria* ve *Opera buffa* olmak üzere iki ayrı türe ayrılmıştı. *Opera seria* dramatik, gerilimli, trajik operalardır. *Opera buffa* ise bu gerilime tepki olarak ortaya çıkmıştır. Daha güncel konuları işleyen ve dinleyiciyi güldürmeyi amaçlayan bir türdür. "Mozart'ın operaları bu iki anlayıştan da özellikler taşıyan hem ciddi hem de belli bir hafiflik dozuna sahip eşsiz eserler olarak hem halkın hem de yüksek kademedeki dinleyicilerin beğenisini kazanmıştır" (Tuğrul, 2015: 5). Mozart Alman müziği dışındaki müziklerin en iyi stil özelliklerini alarak kendi müziğinde sentezlemiştir. "Fransızların süslü galant stilini, İtalyan operasının lirik melodilerini alıp Almanların kontrpuan geleneğiyle birleştirmek ve tüm bu ülkelerin kendi stilistik özelliklerindeki danslarını müzikte kullanmak, Mozart'ın büyük bir başarıyla gerçekleştireceği bir sentez olmuştur" (Tuğrul, 2015: 6). Ayrıca Mozart, yaşamı boyunca çok fazla eser bestelemiştir. Tarihe geçen büyük yapıtlarının çoğunu da Viyana' da bestelemiştir (Boran ve Şenürkmez, 2007: 162).

"Mozart'ın tematik çalışmalarında özel bir durum dikkat çekiyordu. Temalar (fikirler) guruplar halinde karşımıza çıkabiliyordu. İki temanın birbiriyle kontrast yapması ya da lirik veya dramatik temaların sıralanması, bu arada son derece cüretli modülasyonlar sonatın sürekli renk değişimine (karakter ve atmosfer zıtlıklarının bir araya gelmesine) yol açıyordu." (Tarcan, 2015: 7)

Mozart ile ilgili farklı besteciler, yazarlar ve eleştirmenler çeşitli yorumlarda bulunmuşlardır. Haydn "Onun eserlerindeki derinlik, üstün müzik anlayışı ve yoğun müzikal duygusunu anlayan bütün dünya ülkeleri Mozart gibi bir bestecinin eserlerini sahnelemek için sıraya girmeli." demiştir. Beethoven Mozart'a hayranlık bestelediğini şu sözler anlatmaktadır: "Ömrüm boyunca kendisine olan hayranlığım son nefesime kadar kalacaktır." Mozart'ın müziğinin ne kadar etkileyici olduğunu gösteren ifadelerdir (Pamir, 1981: 23).

Mib majör No.3 K.447 Korno Konçertosunun Yorumlanması

Klasik konçerto formatında hızlı-yavaş-hızlı olmak üzere üç bölümlü (bkz. Tablo 1) bir konçerto olan K.447, W. A. Mozart'ın korno çalgısına olan yaklaşımını yansıtan karakteristik bir eserdir. Eser, 1787 yılında o dönemin ünlü korno icracısı Leutgeb için yazılmıştır. Dönemin yaygın korno türü olan "Waldhorn" için yazılan eser, bestecinin 2.ve 4. korno konçertolarında olduğu gibi Mib Korno (in Eb Horn) için yazılmıştır. Eserin enstrümantasyonu; iki klarnet, iki fagot ve yaylı çalgılardan oluşmaktadır.

BÖLÜM	ÖLÇÜ	TONALİTE
Allegro	4/4	Mib Majör
Romance, Larghetto	2/2	Lab Majör
Allegro	6/8	Mib Majör

Tablo 1. Mib majör No.3 K.447 Korno Konçertosunun Bölümlerini Gösteren Tablo

Klasik dönemde virtüöze kavramı henüz bildiğimiz kadar gelişmediği için Mozart'ın nefesli konçertoları o dönemdeki yorumcuların yeteneklerini göstermek için bir araç olarak görülebilecek eserlerdir. Mozart'ın dört konçertosu içerisinde 3 nolu konçertosu en iyisi olarak gösterilmektedir. Üstün tasarımı dolayısıyla bir korno sanatçısı tarafından yazıldığına inanılır. Bu konçertoda çok tiz nota yoktur. Başlangıçtaki 4/4' lük Allegro hem de 6/8' deki canlı enerjik ve eğlenceli kapanış, kadans ekleme olanakları ile solistin virtüözlük özelliğini göstermeye elverişlidir. Derinlik ve hayalperest atmosfer bu eseri dinleyenlerde huzur hissi uyandırır. Bu konçertoda üflemeli çalgı olarak yenilikçi yapısıyla klarnetler ve fagotlar bulunmaktadır. Ancak diğer konçertolarda olduğu gibi üflemeli çalgılar orkestra da küçük bir rol oynar. Mozart korno konçertoları hepsi birbirinden farklıdır ve aynı zamanda benzerdir. Dört konçertoda aynı kaliteyi yaratmıştır. Ancak her biri diğer konçertolardan farklılaşan meledik özellikler içermektedir. Bütün konçertoların ilk

bölümü sonat formundadır. İkinci ve dördüncü konçertoların ilk bölümleri, melodik yapının işlenişi açısından birbirine çok benzer. Bu benzerlik gelişme bölümünde rahatlıkla görülebilir. Dört konçertonun son bölümü de tematik yapı olarak net bir şekilde benzer stilde olup rondo formunda yazılmıştır (Şekil 1) (Caro, 2018:19).

- N°1 K.412 concerto in D major. 3d movement:

- N°2 K.417 concerto in E-flat Major. 3d Movement:

- N°3 K.447 concerto in E-flat Major. 3d movement:

- N°4 K.495 concerto in E-flat Major. 3d movement:

Şekil 1: Dört Korno Konçertosunun Son Bölümlerinin Benzer Yapısı

Sanatçılar için bu konçertolar çalışmaları için iyi bir materyal olup ses üretme, hava kontrolü, nefes alma, legato ve staccato gibi birçok teknik becerinin geliştirilmesine kolaylaştırır. İkinci olarak her öğrenciye ve hem müziği hem de sanatsal bir müzikal yorumun gizli niteliklerini keşfetme fırsatı sunar (Caro, 2018 :26).

Mib Majör No.3 K.447 Korno Konçertosunun birinci bölümü (Allegro) yaylı dörtlü olarak başlar. 5. ölçüde fagot ve klarnet yaylı dörtlüye katılır ve 10. ölçüde iki keman ve viyolalara bırakır. 13. ölçüde çellolar eklenir ve bu bölge kadans materyelidir. Buradan itibaren 25. ölçünün ilk dörtlüğüne kadar viyola ve çello "ostinato" sekizlik figürler ile ilerler ve kapanış cümlesi birinci kemanda duyulur. 27. ölçünün ikinci dörtlüğünden itibaren 28. ölçüde bütün orkestra kadans yaparak solistin girişini hazırlar. 28. Ölçüde soloda exposition (sergi) bölümü başlarKornoda giriş cümlesindeki tema sekiz ölçülük soru cevap cümledir. Bu sekiz öncülük simetrik yapı klasik dönem konçertolarının genel yapısını yansıtmaktadır. Solunun girişi ile

orkestranın rolü eşlik konumundadır. Kornoda temanın bitmesiyle birlikte birinci kemanlar temayı devralır ve solist ile orkestra arasında bir diyalog hissi yaratır. Bölümün genel yapısında yaylı dörtlüde sekizlik ve ritmik yapının devamlı tekrarı görülmektedir. 40. ölçüde gelen motif Sib majöre bağlayacak olan modilasyon köprüsüdür ve 42. ölçüde ufak bir değişiklikle tekrarlanır. 40. ölçüden 48. ölçüye kadar sekiz ölçülük bir cümle görülür. 51. ölçünün son dörtlüğünde sekizlik iki bağlı karakterde birinci kemanlarda başlayan motif ikinci temadır ve Sib majör tonundadır. Aynı tema 55. ölçünün son dörtlüğünde başlayarak 57. ölçüye kadar devam eder ve solist tarafından tekrarlanır. 63. ölçüde korno partisindeki üçlü aralıklı iniş yaylı dörtlü tarafından 64. ölçüde devamı niteliğinde sürer. Karakter olarak daha keskin ve köşeli bir karaktere sahiptir. Hemen bir sonraki ölçüde bu köşeli karakter tekrar yaylı dörtlüde *p* nüansında sekizlik notalara bırakır. Bu armonik ilerleyiş 69. ölçüye kadar ilerler ve aynı ölçüde *tutti* başlar. 84. Ölçüye kadar *tutti* sürmektedir. Burada ana ton olan Mib majörün yerine dominantı olan Reb majöre gider. Burası ilk bölümün *development* (gelişme) bölümündedir. Sonat formunda gelişme kısımları genellikle dominant tonda gelir. 97. Ölçüde yaylılarda birinci temadan kesitler çeşitli tonlarda duyurulur. 104. ölçüde başlayan arpej figürü ile birlikte Sol majörden ana tonalite olan Mib majöre geri döner. 111. ölçüde başlayan *tutti* ilk temaya dönüş *recapitulation* (yeniden sergi) başlangıcıdır. 115. ölçüde birinci kemanlarda köprü materyali bulunur. Bu köprü materyali 120. ölçüde korno gelene kadar sürer ve ana tema korno tarafından tekrar çalınır. 161. ölçüde solistin virtüöz pasajı ile 167. Ölçüde *tuttiye* geçiş yapılır. Burası kadans materyalidir ve icracının solo kadansına hazırlıktır. Solonun bitimiyle beraber kadans materyali tekrardan başlar ve 25. Ölçüde gelen kapanış cümlesi tekrar gelir. Bu tür motif tekrarları bölüm içi tutarlılığı ve bütünlüğü sağlar. Bölüm 183. ölçüde son bulur. Bu bölümde yorumcunun legato çalınma özen göstermesi gerekir. Seslerin netliği açısından yavaş bir tempoda çalışılması gerçek temposunda rahat çalınmasına yardımcı olur. Sesler arasında geçiş kolaylığı için legato egzersizlerin yapılması önerilir. Bölümde görülen arpej figürleri ve genel aralık yapısından dolayı aralık egzersizlerinin yapılması yorumcuya hakimiyet kazandır. Bölümde ağırlıklı olarak hâkim olan nüans aralığı *p* ve *f*'dir. Bu iki nüans farkını göstermek oldukça müzikal yorum açısından oldukça önemlidir.

İkinci bölüm (*largo*) *rondo* formunda lirik cümleler içeren bir *romance*'dir. Önce duyulan bir ana temanın diğer temalardan sonra sıklıkla duyulmasından oluşan formdur. Genel şablonu itibarıyla A-B-A-C-A şeklindedir. Bu bölüm kornoda başlayan lirik tema ile açılır ve rondo temasıdır. Bölümün tonu Lab majördür. Birinci bölümde gördüğümüz sekiz ölçülü cümle yapısı burada da tekrar etmektedir. İlk sekiz ölçü korno tarafından çalındıktan sonra aynı rondo teması 9. ölçüden itibaren birinci kemanlar tarafından tekrarlanır. Birinci kemanların sekiz ölçülük cümle tekrarından sonra rondonun ilk bölümü olan B kesiti Mib majör tonunda gelmekte ve 28. ölçüye kadar sürmektedir. 28. Ölçüde birinci kemanlarda A kesiti rondo teması tekrar Lab majör tonunda duyulmaktadır. Rondonun ikinci bölümü olan C kesiti Fa minör tonunda bir ölçülük köprü ile Mib majörde 37. ölçüde başlar. Bu kesitte rondo temasının temaları duyulur. 49. ölçüde eksik 7'li akoru duyurulur ve armonik istikrarsızlık Mib majöre doğru adım adım gider. 56. Ölçüden itibaren Mib majöre dönüş sağlanır ve 59. Ölçüde kemanlar tarafından ana tonda Lab majörde rondo teması duyurulur. 66. ölçünün son dörtlüğü ile 70. Ölçünün son sekizliğinde korno girene kadar *coda* duyurulur. Final kadansı ile bölüm biter. Bu bölümde de legato çalınma oldukça önemlidir. Arpejlerle legato egzersizler yorumcuyu rahatlatır. Lirik bir yorum gerektirmektedir ve dolayısıyla müzikal yorum çok ön plandadır. Teknik zorluk içeren pasajlar olmamasına rağmen bu bölümün zorluğu müzikal bir icra ve atmosfer yaratmaktadır.

Üçüncü bölüm (*Allegro*) ikinci bölüm gibi bir *rondo* formundadır. Alışkın olduğumuz bir *rondo* formuna sahiptir. A kesiti olarak adlandırabileceğimiz rondo teması Mib majör tonunda korno ile birlikte açılır. Diğer bölümlerde de gördüğümüz sekiz ölçülük cümle yapısı devam etmektedir. Bu sekiz ölçülük cümlede ilk dört ölçü öncül son dört ölçü soncudur. Bu cümle yapıları geleneksel yazı stilidir. 9. Ölçüden itibaren rondo teması orkestra tarafından tekrar edilir. Rondo temasının ikinci cümlesi 16. Ölçünün üçüncü sekizliği ile başlar. 22. Ölçüde yorumcuya bağlı olarak kısa bir kadans çalınabilir. Rondo temasının ikinci cümlesi tekrar kornoda duyulduktan sonra 26. Ölçüde *tutti* başlar. Bu *tutti* B kesitine kadar bir kadans bölgesi yaratır. 46. Ölçüde Mib majörden Sib majöre bir modilasyon yapılır. 73. Ölçüde korno Sib majörde çıkıcı arpej karakterindedir. Küçük bir köprü ile 77. Ölçüde A kesiti rondo teması tekrar gelir. 89. Ölçüden itibaren *phrase extension* cümle genişlemesi yaparak Lab majöre hareket eder. C kesiti 97. Ölçünün son sekizliğinde duyulur. Bu tema ikinci bölümün bir temasıdır. 113. Ölçünün son sekizliğinden itibaren 118. ölçüye kadar rondo temasının hatırlatmaları vardır. A kesiti rondo teması 155. Ölçüde tekrar duyulmaktadır. 196. Ölçüde

yorumcuya küçük bir kadans alanı vererek eser 208. Ölçüde korno ve bütün orkestra eşliğinde son bulur. Bölümün genel yapısına bakıldığında av temasının sürekli tekrar içerisinde olduğunu görebiliriz. Özellikle canlı korno pasajları av sinyallerini gösterir. Bölümün genel karakteri kısa sekizlikler ve peşinden gelen bir dörtlük ve bir sekizlik iki notanın bağından oluşur. Dolayısıyla bu karakteri koruyarak çalmaya dikkat edilmelidir. Bu bölüm özelinde legato ve dilli çalım için net bir çalım elde edebilmek için bu özelden egzersizlerin özenle yapılması yorumcuya kolaylık sağlar.

Sonuç

Klasik dönemdeki formların yapısını eserlerinde ortaya koyan Viyana ekolünden olan Mozart, klasik konçerto repertuarında temel taşı olarak kabul edilebilen birçok konçerto bestelemiştir. Korno için toplam dört konçerto besteleyen Mozart, bu çalgının karakteristik özelliklerini bazen lirik bazen av teması ile yansıtmıştır. Bu çalışmada ortaya çıkan veriler kapsamında yorumcunun eserin formal şemasını ve tematik bağlantılarını kavrayabilmesi amaçlanmıştır. Böylece yorumcunun yorumunu şekillendirmeye olanak sağlayabilecek bir kaynak oluşturabileceği düşünülmektedir. Sonuç olarak görülmektedir ki bir yapıtı yorumlarken o bestecinin yaşadığı kırılma anlarını bilmek, yorumun şekillenmesine katkısı olacağı düşünülmektedir. Yorumcu olarak bir müzik yapıtını ele alırken besteci düzeyinde olmasa da yeniden yaratım süreci başlar. Bu sürecin inşasında kullanılan parametreler sadece nota değil o dönem özellikleri, bestelendiği yıldaki konjonktüre de hâkim olması yorum bakımından yarar sağlayacağı önerilmektedir. Yorumcunun eseri sadece teknik açıdan değil kültürel bağlamda da ele alması yorumun inandırıcılığını destekleyeceği düşünülmektedir.

Kaynaklar

- Basmacıoğlu, H. Duru. Wolfgang Amadeus Mozart Yaşamı ve Yapıtları. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, 2001.
- Boran, İlke ve Şenürkmez, Kıvılcım Yıldız. Kültürel Tarih Işığında Çok Sesli Batı Müziği. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, 2007.
- Caro, Monica Berenguer. Interpretation of Mozart Concertos with an Historical View. Master in Music. Stockholm: Institutionen für Klassik Musik, 2018.
- Feridunoğlu, Z. Lale. İz Bırakan Besteciler Yaşamları ve Yapıtları. İstanbul: İnkilap Kitabevi, 2005.
- İlyasoğlu, Evin. Zaman İçinde Müzik. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, 1996.
- Pamir, Leyla. Müzikte Yaratıcının Gücü. İstanbul: Kültür Bakanlığı Yayınları, 1981.
- Say, Ahmet. Müzik Ansiklopedisi 2. Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları, 2005.
- Sözer, Vural. Müzik ve Müzisyenler Ansiklopedisi A-L. İstanbul: Remzi Kitabevi, 1986.
- Tuğrul, E. Gökçe. W. A. Mozart'ın Piyano Sonatları. Yayımlanmamış sanatta yeterlik tezi. İstanbul: Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, 2015.
- Tarcan, Hülya. Piyano Edebiyatı Ders Notları. Anadolu Üniversitesi Devlet Konservatuvarı. Eskişehir, 2015.

A STUDY ON THE INTERPRETATION OF W. A. MOZART NO.3 MIB MAJOR K. 447 CHORN CONCERTOS

Koray AY

ABSTRACT

In this study, the "Horn Concerto No.3 K.447 in Mib major" by Wolfgang Amadeus Mozart, one of the leading composers of the Classical period, is analysed from a musical and performance point of view. No.3 K.447 Horn Concerto which is often included in horn training and is also a favourite work of horn soloists, can be seen as one of the basic building blocks of the horn repertoire with its stylistic features, formal and harmonic structure and aspects that show the sound colour of the horn instrument at a high level. The technical, formal and harmonic characteristics of the piece were determined using the method of musical analysis, and the results obtained from the literature review were interpreted. When the literature review for the study was conducted, it was found that there was no Turkish study on the subject and the parts of the concerto were reached, and then content analysis, which is a qualitative research method, was applied. The opinions and suggestions of the performers were included in the data obtained. As a result, it is predicted that in accordance with the data revealed in the research, the musical structure of the classical period, Mozart's musical understanding and characteristics, how to perform the "Horn Concerto in Mib Major No.3 K.447" in the performance of the work, how to think about how the work should be performed, and how to create a detailed resource that can provide a perspective for horn students and horn educators.

Keywords: Mozart, Classical, Horn